

Jak publikace vznikala

Saladinův život je pozvánkou k návratu k historii bitev, typu vyprávění, od něž se však historikové již před dlouhou dobou odklonili a spíše se zaměřují na hlubší procesy v konkrétních společnostech nebo mentalitu určitého období. Ale na Blízkém východě za dob Saladina se válka stala řemeslem a propůjčovala těm, kteří ji vedli, společenské postavení, a dokonce reorganizovala společnost na základě svých potřeb, odčerpávala bohatství a ve městech, kde se tito válečníci usídlili, se proto stávaly mohutné pevnosti. A tak i Saladin, který byl především válečníkem, nezdědil žádný trůn a jeho život byl téměř celý zasvěcen neustálé válečné činnosti, kterou nepřerušilo ani dobytí Jeruzaléma, jeho vysněný cíl. Je tedy velmi obtížné určit, jaké bylo jeho smýšlení a jaký byl i on sám, protože obraz, který o něm podávají jeho životopisci, dokonce i v intimitě jeho nemoci, slz a smrti, splývá s portrétem ideálního muslimského vládce. Kromě konvenčních fyzických popisů, které líčí tělo jako odraz duše, nevíme ani to, jak Saladin vypadal, neboť žil v době, kdy neexistovaly realistické portréty jak na východě, tak i na západě. Dnešní historici se snaží analyzovat veřejnou osobnost Saladina, kterou se snaží oddělit od jeho legendy. Tento přístup je podporován různými historickými prameny, včetně veršovaných děl jeho současníků, jako byl například jeho tajemník Imád al-Dín al-Isfahání (1125–1201), který Saladinovi sloužil a znal ho.

Saladinův život

1137 nebo 1138 (532 dle islámského kalendáře): Narození Saladina v Tikrítu (v Iráku).

1152: Širkúh, Saladinův strýc, ho přivedl do služby u zengiovského aleppského vládce Núr ad-Dína.

1169: Saladin se stal vezírem chalífy al-Ádida z rodu Fátimovců.

1171: Zánik fátimovského chalífátu (10. září) a smrt chalífy al-Ádida (13. září).

1174: Smrt Núr ad-Dína, Saladin ovládl Damašek.

1175: Obléhání Aleppa, asasínové se pokusili zabít Saladina, vítězství nad zengiovskými emíry, Saladin získal titul vládce z rukou bagdádského chalífy z rodu Abbásovců, nikoliv však titul sultána.

1176: Výstavba hradeb a citadely v Káhiře, Saladin se oženil s vdovou po Núr ad-Dínovi.

1177: Porážka Saladina u Ramly (bitva u Montgisardu) v boji proti Balduinovi IV. Jeruzalémskému.

1183: Dobytí Amidu (v Horní Mezopotámii) a podrobení Aleppa.

1186: Podrobení Mosulu, Saladin znovusjednotil dřívější Núr ad-Dínovo území.

1187: Vítězství u Hattínu (4. července), dobytí Akkonu (9. července) a Jeruzaléma (2. října).

1191: Ztráta Akkonu ve prospěch křižáků po dvouletém obléhání.

1192: S křižáky, kteří si udrželi pozice na pobřeží, bylo uzavřeno příměří, jež trvalo tři roky a osm měsíců.

1193: Saladin zemřel v Damašku a byl pohřben v citadele. V roce 1195 bylo jeho tělo převezeno do jeho mauzolea nedaleko Umajjovské mešity.

Literatura

- BRIDGE, Antony: *Křížové výpravy*. Praha 1995.
- HINDLEY, Geoffrey: *Saladin a počátky džihádu*. Praha 2009.
- HROCH, Miroslav: *Křižáci ve Svaté zemi*. Praha 1996.
- MAYER, Hans Eberhard: *Dějiny křížových výprav*. Praha 2013.
- NICOLLE, David: *Třetí křížová výprava 1191: Richard Lví srdce, Saladin a zápas o Jeruzalém*. Praha 2008.
- VASOLD, Manfred: *Křížové výpravy*. Plzeň 2008.